

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 08. szám

2017. augusztus 07.

Utastájékoztató mesterfokon

Lehet dermesztő hideg, vagy tikkasztó hőség, a vasút nem áll meg. Vagy mégis? Szerdán (augusztus harmadikán) a „vagy” mégis nyert, és információim szerint most nem az időjárásnak volt köszönhető. Többször előfordult már, hogy én is áldozatul estem vonatok késésének, persze a START szóvivőjétől tudom, hogy induljak el egy vonattal korábban, ha időre megyek valahová, de azt még nem mondták, hogy el se induljak, mert úgyse érek sehová. (Még ha ez így teljesen azért nem igaz.)

De térjünk vissza a szerdai napra, ami teljesen normálisnak indult. Hajszálpontosan, 13.23 órakor elindult a vonatunk, nem panaszkodhattunk semmire, működött a klíma is. Cegléd állomáson kb. öt perces várakozás után közölte a jegyvizsgáló az utasokkal, hogy vonatközlő autóbuszra kell átszállnunk Szolnok állomásig, mert valami történt Abony körül. Bár nem örültünk a híreknek, de elkezdtünk lecihelődni a hűvös vonatról a kánikulába. Ki csomag nélkül, ki óriás bőröndökkel, és akadtak szép számban, akik gyerekekkel tettek eleget a felszólításnak.

Cegléd állomáson negyven fokal hőség, és tengernyi utas fogadott bennünket. Persze busz sehol. És türelmesen vártunk, lestük a hangosbemondót, ami szótlán maradt. Egy óra is eltelhetett, mire jött egy busz, ami talán ötven férőhelyes volt, és amire kb. hetvenen is felpréslődtek az ügyesebbek közül. Gondoltam, mi majd a következővel megyünk. És mentünk volna is, ha ez az egy is elindul. Mert ugye rendkívüli esetekben is be kell tartani az utasítást, és meg kellett várni a vonatmenesztőt, aki fél óra elteltével, lehorgasztott fejvel sétált a buszhoz. Közben a leleményesebb várakozók taxit fogtak, így pótolták a pótló buszokat.

Én útitársaimmal a lehetőségeinket latolgattam: Talán vissza kellene indulni Budapestre, és Miskolc felé hazamenni? Vagy várjunk, és kortyolgassuk tovább a 30 fokal ingyen vizet? Végül a taxi mellett döntöttünk, egye fene azt a feláras viteldíjat, hadd keressenek ma ők is! Mondanom sem kell, sikerült elcsipnünk egy özvív elötti gépkocsit, de még mindig jobb volt, mint a láthatatlan buszra várni. Szolnokra érkezve döbbsenten bámultuk a kijelző táblát, amin semmi késés nem volt feltüntetve, sőt, az egyszerű szemléllő normális menetrendet láthatott rajta. A hangosbemondó itt is mélyen hallgatott, gondolom nem volt erre megfelelő szövegvöny írva. De talán öt épkézláb tájékoztató mondatot összehozhatott volna egy felellős személy, egy halandó vasutas biztosan képes volna rá.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Vegyük hozzá azt is, hogy a fent említett ügyes, busszal érkező, izzadságtól csurom vizes utasok is özönlöttek be a váróterembe. Minden elismerésem a startos információs pultnál dolgozó kollégának, aki a hangosbemondó helyett is türelmesen válaszolt a kérdésekre, így megtudtuk, hogy a negyedik vágányon álló szerelvényre kell felszállnunk, ami majd egyszer elindul. És láss csodát, a vonaton ment a klíma, volt helyünk, és egyszer csak valóban elindultunk, száguldottunk úti célunk felé. Tuzséron azonban megfogták az IC-t, mert ugye az egy vágány az egy vágány. Nekünk már úgyis mindegy volt, legalább a személyvonat ne késsen.

A fent leírt sztori bennem több kérdést is felvet. Először is, miért menesztették el a 13.23-as IC-t, ha már az előző IC utasait leszállították Cegléden? Másodszer, a felelős személyek miért hagyják, hogy az utasok dühe a semmiről sem tehető jegyvizsgálókon csapódjon le? És harmadszor, miért nincs összehangolt (forgalom-start) utastájékoztató legalább ilyenkor? Miért néma a hangosbemondó, miért van valótlan információ a kijelző táblán?

Az utasok zöme más kérdéseket is megfogalmazott, amiből egyet azért megemlítenék: Miért gondolják az illetékes vezetők, hogy az utazás színvonala megfelelő? Talán ha nem szolgálati gépkocsival járnának ellenőrizni, meg bárhová, hanem az általuk favorizált vonatközlekedést választanák, láthatnák, hogy bizony van még itt mit javítani. És nem csak az utastájékoztatóban, hanem az összehangolt (forgalom-start) intézkedések terén is, mert egyelőre inkább ellenérdekeltségeket tapasztalunk. Pedig a vasútvállalatok össze, és/vagy visszaszervezésének kezdetén azt hittük, nem csak a formalitás, hanem az összehangolt működés, a vasúti közlekedés folyamatosága a cél.

Vannak kétségeim.

Juhász Tiborné

Ülésezett a Hungrail vasúti áru fuvarozási bizottsága

A Hungrail – Magyar Vasúti Egyesület magába foglalja és képviseli a pályahálózat működtetőket és a vasúti személyszállítási piac száz százalékát, valamint a vasúti áru fuvarozási piac résztvevőinek 95 százalékát. A múlt héten ülésezett a Hungrail vasúti áru fuvarozási bizottsága, napirendjén a lassújelek felszámolása, valamint a pályaépítésből és felújításból adódó közlekedési nehézségek problémája is szerepelt.

A közép-európai országokban a vasúti teherszállítás emelkedő tendenciát mutat, ami jellemző Magyarországra is. Az viszont nagy problémát jelent, hogy az áru eljutásának ideje nem csökken, ezért versenyhátrányt szenvednek a vasúti társaságok a közúti áru fuvarozókkal szemben, amit befolyásol a vasúti pálya

felújítása, karbantartása. A résztvevők megállapították, ha a munkálatok előre egyeztetett, és tervszerűbb módon történének, akkor ez sokat segíthetne a fuvarozóknak. Természetesen van sok esetben alternatíva is, mégpedig a kerülő útirányon történő fuvarozás, de az időben hosszabb és költségesebb is.

Mindenesetre van miről beszélni, hiszen a megrendelők az áru leszállítását pontos határidőre várják, ez pedig mindenkinek az érdeke kell, hogy legyen.

Zubály Bertalan

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Döbbenet

A múlt heti számunk megjelenése előtti napokban nagy volt a csend szerkesztőségünk háza táján. Egészen annyira, hogy ebben a hőségben nem is tudtam, van-e még, vagy csak álmodtam az utóbbi hat évet. Különösen megdöbbenem, amikor eszembe jutott Márta Pista júniusi cikke, A hetedik év (ZV VI. 52.), amelyben ezt

olvashattuk: „Hat év hosszú idő. A hetedik év pedig bűvös év. Hetedik éves gyerek már készül az iskolai életre, a házasságról is azt mondják, hogy hét nyár, hét tél megválasztja.” Le is lassultam kicsinyt, tán csak nem válunk? Mármint az újság, és én, no meg a szerény számú olvasóim – kérdeztem magamtól. De aztán megjött a felmentő sereg, vagy legalábbis egy cikk Juhász Tibornétól, és megnyugodhattam, mégiscsak leszünk még valameddig, hiába a hőség.

Igaz, jó lett volna, ha valaki ír helyettem is egyet, csak úgy, de azzal csak a titkok száma nőtt volna. Amiből épp elég van Juhászné Erzsó Titkok és (fél)igazságok című írásában, bár komolyabb kérdések megidézésével. És mi tagadás, a mai napig homály fedi azokat a kérdéseket, de talán tényleg jobb, ha marad a lepel egyikén-másikon. Túl meleg van, még a kovászosról sincs kedvem írni, pedig az már hat éve az én reszortom. Hát még titkokról.

Az viszont nem lehet titok, hogy tovább bővült az olvasótáborunk, ami a közösségi oldalon derült ki. Megosztásunkat olvasta, és tetszését nyilvánította ki a lap, de legalábbis a cikk iránt az új – vagy talán már régi – olvasónk, mégpedig egy szakmabeli, ami mégiscsak dagasztja keblünket. Nem másról van szó, mint Német H. Erzsébetről, aki a Magyar Vasutas főszerkesztője. Márpedig régi bölcsesség, hogy a szerkesztő olyan egy lapnál, mint a tengeralattjárón a kapitány: Isten után az első. Ha mégsem, akkor nagy a baj. De hátha.

Róla tudni kell még, hogy régi motoros, akarom mondani, tollforgató a szakmában úgy is, mint újságíró, és úgy is, mit szerkesztő. Ezért alaposan körüljártam a helyzetet, és rá kellett döbbenem, hogy ez az első, és mindeddig az egyetlen száma a ZV-nek, amelyben nem jelentem meg. Aha – döbbenem ismét egy nagyot – szóval, ha nem írok, akkor tetszik a főszerkesztő asszonynak az újságunk! Márpedig az első a minőség, én csak utána következhetek, ám hogy biztos lehessen a dolgomban, szóvá is tettem nála korszakalkotó felismerésemet.

Ő természetesen jót nevetve tiltakozott, ami kellő bizonyíték volt számomra, hogy helyes a teóriám: Tehát, kedves olvasóink és szerzőtársaim, az a legkevesebb, hogy a cél érdekében nem írhatom egyedül a Záhonyi Vasutast. Ezért azt kérem, hogy minden héten hozzatok össze valami írást, hogy ismét beállhassak a sor végére, mint ma!

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

KIJÓZANÍTÓ REGGEL

- Halló, rendőrség? Tegnap este bejelentettem, hogy eltűnt az anyósom.
- Igen, uram.
- Nos, arról van szó, ha tettek már valamit az ügyben, akkor álljanak le. Ne keressék.
- Talán megkerült a hölgy?
- Nem, nem, de aludtam egyet a dologra...

GYÁSZ

Két lefátyolozott nő beszélget:

- Mondja, maga is gyászol?
- Nem, én ronda vagyok...

KEMÉNYSÉG

Az öreg bácsika elmegy az orvoshoz, mert nem megy otthon az asszonnyal. A doki ad neki egy kis piros port, hogy ezt keverje ki vízzel, kenje be vele. Másnap a bácsika visszamegy az orvoshoz:

- Doktor úr, ez nem az igazi!
- Akkor próbálja meg ezzel a kis kék porral, keverje ki vízzel, és kenje be vele. Következő nap újra jön a bácsika:
- Hát, már jobb egy kicsit, de még mindig nem az igazi.
- No, bácsikám, adok magának egy kis fehér port, ezt is keverje össze vízzel, és kenje rá. Ha ez sem segít, akkor semmi.

Érkezik a bácsika nagyon örvendezve:

- Húú, doktor úr, ez aztán segített, ez nagyszerű volt!

Mire a doki:

- Ja kérem, a gipsz, az gipsz.

Balogh Attila